

La phrase suivante est grammaticalement intéressante :
« *Wie mag hij (wel) zijn ?* » (« *Qui peut-il bien être ?* »).

L'**auxiliaire de mode** de la **POSSIBILITE** » est l'infinitif
« **MOGEN** », donnant un singulier « **MAG** ». Comme les trois
autres **auxiliaires de mode** (« **KUNNEN** », « **MOETEN** » et
« **WILLEN** »), il exige le **REJET** de l'autre forme verbale
(« *zijn* »), **derrière le complément** éventuel (« *wel* »), **à la fin
de la phrase** et à l'infinitif.

Pour le phénomène du **REJET** du verbe, lisez notre
synthèse en couleurs :

<http://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=grammatica&smod=rejVerbes>

© 2019, Bernard GOORDEN, voor de grammatica. **Autres exemples** à <https://www.idesetautres.be/?p=ndls&mod=vandersteen>

BERTRAND ZET DE VLUCHTELING NA, MAAR ERVAART...

... DAT DEZE ZIJN VOORZORGEN NAM.

Die heeft me te grazen genomen! Hij is natuurlijk verdwenen zoals een spook betaamt!

51.

EN DAN VERTELT JOEKI ZIJN WEDERVAREN.

... en toen ik ontdekte dat Hendrik zich in de schuur schuilhoudt moest ik vluchten!

Ik viel in een poel en zou verdronken zijn als de Vliegende Hollander me niet gered had!

Er komt duidelijkheid. Een spook dat jou redt, doet zijn geslacht eer aan! Wie mas hij zijn?

52.